

23.06.2023 r.

NFZ-BP.5202.62.2023

2023.193205.KAUS

C. Sp. z o.o.

Decyzja nr 46/2023/BP

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach”, w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku C. sp. z o.o. z siedzibą w ..... o wydanie interpretacji indywidualnej, w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznaję za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy dotyczące niepodlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu otrzymywanego wynagrodzenia w zamian za wykonywanie na rzecz spółki powtarzających się świadczeń niepieniężnych, sprowadzających się do podejmowania przez wspólników czynności, do których zastosowanie mają przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia, a w przypadku wspólnika pełniącego w Spółce funkcję Prezesa Zarządu, sprowadzających się również do prowadzenia spraw spółki i reprezentowania jej na zewnątrz, do których zastosowanie znajduje także art. 201 § 1 i 3 Kodeksu spółek handlowych.

Uzasadnienie

Wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 25 maja 2023 r., który wpłynął do organu w dniu 30 maja 2023 r., C. sp. z o.o. z siedzibą w ..... (KRS: .....), zwana dalej: „Przedsiębiorcą” lub „Spółką”, zwróciła się do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia o interpretację indywidualną w zakresie przepisów dotyczących podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego wspólników, zobowiązanych - na mocy umowy spółki - do powtarzających się świadczeń niepieniężnych.

W opisie stanu faktycznego Przedsiębiorca wskazał, że jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, specjalizującą się w przygotowywaniu i organizacji transportu towarów w imieniu nadawcy. Wspólnicy spółki, na mocy umowy spółki i uchwały wspólników, zostaną zobligowani do wykonywania na jej rzecz powtarzalnych świadczeń niepieniężnych, na podstawie art. 176 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, z późn. zm.; dalej: „k.s.h.”) w ten sposób, że:

1. Wspólnik będący jednocześnie Prezesem jednoosobowego Zarządu Spółki zobowiązany byłby do:

- a. wykonywania czynności z zakresu administracji obsługi biura, polegających na:
  - i. obsłudze korespondencji przychodzącej i wychodzącej
  - ii. obsłudze informatycznej i konserwacji urządzeń biurowych
  - iii. odbieraniu i przekierowywaniu połączeń telefonicznych
  - iv. sporządzaniu pism związanych z działalnością Spółki- maksymalny wymiar opisanych powyżej „świadczeń niepieniężnych” nie może przekraczać 80 (słownie: osiemdziesiąt) godzin miesięcznie.
- b. wykonywania czynności z zakresu księgowości, polegających na:
  - i. generowaniu i rejestrowaniu dokumentów księgowych, w tym faktur zakupowych oraz dokumentów sprzedażowych, w ilości nie większej niż 100 (słownie: sto) sztuk w miesiącu,
  - ii. wykonywaniu przelewów, w ilości nie większej niż 100 (słownie: sto) sztuk w miesiącu,
  - iii. generowaniu pliku jpk, nie więcej niż jeden raz w miesiącu,
  - iv. generowaniu wyciągów rachunków bankowych Spółki, nie więcej niż jeden raz w miesiącu,
  - v. sporządzaniu raportu kasowego, nie więcej niż jeden raz w miesiącu,

- vi. przeprowadzaniu audytu dokumentacji księgowej pod kątem zgodności z obowiązującymi przepisami prawa, nie więcej niż jeden raz w miesiącu,
  - vii. dostarczeniu kompletu dokumentów rozliczeniowych do biura rachunkowego obsługującego Spółkę, dla celów obliczenia zaliczek na podatki, nie więcej niż jeden raz w miesiącu, w terminie do 20 dnia miesiąca za miesiąc poprzedni,
- c. dodatkowo wspólnik zobowiązany byłby do:
- i. sporządzania miesięcznej kalkulacji dotyczącej zysku/starty wynikającej z działalności Spółki, nie więcej niż jeden raz w miesiącu,
  - ii. sporządzania miesięcznego raportu zużycia paliwa na podstawie faktur zakupowych z rozbiciem na pojazdy, nie więcej niż jeden raz w miesiącu,
  - iii. organizacji transportu towarów wedle potrzeb Spółki, jednak nie więcej niż 30 (słownie: trzydzieści) razy w miesiącu.

Powyższy obowiązek „świadczeń niepieniężnych” obciąża jeden udział wspólnika.

2. Drugi Wspólnik zobowiązany byłby do:

- a. „powtarzających się świadczeń niepieniężnych” polegających na:
- i. przygotowaniu i dostarczaniu pojazdu, do klienta wynajmującego pojazd od Spółki,
  - ii. przeprowadzaniu szkoleń z obsługi wynajmowanego pojazdu oraz partycypowanie w obsłudze wynajmowanego pojazdu,
  - iii. transporcie wynajmowanego pojazdu do siedziby Spółki,
- maksymalny wymiar opisanych powyżej „świadczeń niepieniężnych” nie może przekraczać 80 (słownie: osiemdziesiąt) godzin miesięcznie.
- b. wykonywania czynności z zakresu przewozu towarów, w wymiarze nie większym niż 30 razy w miesiącu.
- c. dodatkowo wspólnik zobowiązany byłby do:
- i. sporządzania stanu technicznego pojazdów Spółki, nie więcej niż jeden raz w miesiącu,
  - ii. czyszczenia i konserwacji pojazdów wykorzystywanych przez Spółkę, nie więcej niż jeden raz w miesiącu,
  - iii. sprzątnięcia lokalu wykorzystywanego jako siedziba Spółki, nie więcej niż jeden raz w tygodniu.

Powyższy obowiązek „świadczeń niepieniężnych” obciąża jeden udział wspólnika. Pomiędzy Przedsiębiorcą a wspólnikami nie byłyby zawierane żadne dodatkowe umowy (o pracę, zlecenia), „*bowiem obowiązek świadczenia wynikałby wyłącznie z umowy Spółki. Szczegóły dotyczące realizacji przez Wspólników opisanych powyżej świadczeń niepieniężnych na rzecz Spółki doprecyzowywałoby porozumienie zawarte przez Spółkę ze Wspólnikami lub uchwała Wspólników. Nadto Wnioskodawca wskazuje, iż powyższe świadczenia, jakie byłyby realizowane przez Wspólników, co wynika z ww. zapisów i założeń dla planowanej zmiany umowy spółki, miałyby charakter powtarzalny a nie ciągły (stały) i jednorazowy*”.

Ponadto wskazano, że „*(...) Spółka wypłacająca wynagrodzenie za niepieniężne świadczenia nie byłaby płatnikiem podatku dochodowego od ww. wynagrodzenia. Obowiązek podatkowy spoczywałby bowiem na Wspólnikach, jako świadczących powtarzające się niepieniężne świadczenia (art. 176 KSH). Co za tym idzie, na podstawie art. 83 ust. 2 Ustawy, składka zdrowotna obniżona byłaby w konsekwencji do wysokości 0 zł*”.

W tak opisanym zdarzeniu przyszłym Przedsiębiorca zadał pytanie:

„Czy Wspólnicy, z tytułu wykonywanych przez nich powtarzających się świadczeń niepieniężnych na rzecz Spółki, na podstawie art. 176 KSH, podlegaliby obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu i w związku z tym na Spółce ciążyłby obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne?”

Zgodnie ze stanowiskiem Przedsiębiorcy: „*Wspólnicy z tytułu wykonywanych przez nich powtarzających się świadczeń niepieniężnych na podstawie art. 176 KSH, nie podlegaliby ubezpieczeniu zdrowotnemu. Zdaniem Wnioskodawcy, realizacja przez Wspólników Wnioskodawcy, w oparciu o art. 176 KSH świadczeń niepieniężnych za wynagrodzeniem, ani wypłata tego wynagrodzenia nie rodziłaby z tego tytułu obowiązku odprowadzania przez Spółkę składek na ubezpieczenie zdrowotne*”.

Wspólnicy pozostają jedynymi udziałowcami Przedsiębiorcy, a jednocześnie jak wynika z „Informacji odpowiadającej opisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców” (aktualnemu na dzień wydania decyzji) jeden ze wspólników pełni w Spółce funkcję Prezesa jednoosobowego Zarządu a drugi ze wspólników pełni w Spółce funkcję prokurenta.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje.

W ocenie Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia stanowisko Spółki należało uznać za nieprawidłowe.

Powtarzające się świadczenia niepieniężne to zobowiązania, które mogą być realizowane przez wspólników w toku zwykłego prowadzenia działalności przez spółkę – zwłaszcza w toku prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, a więc w stosunku zewnętrznym (m.in.: Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, M. Tarska, A. Herbet, Kodeks spółek handlowych. Komentarz. T. II, Wyd. 3, Warszawa 2014). Ponadto celem przepisu art. 176 k.s.h. jest ochrona interesów spółki w sytuacji nałożenia na wspólników dodatkowych obowiązków, obok wniesienia wkładów, oraz stworzenie stałych powiązań gospodarczych pomiędzy spółką a wspólnikami. Instytucja powtarzających się świadczeń niepieniężnych służy z jednej strony zapewnieniu pozyskiwania na korzystnych warunkach przez spółkę niezbędnych dla funkcjonowania spółki np. surowców lub towarów, z drugiej strony zapewnia wspólnikom względnie stały popyt na własne wyroby bądź usługi (m.in.: A. Herbet, w: Sołtysiński, System pr.pryw., t. 17A, 2015, s. 479, Nb 166).

W celu skutecznego ustanowienia instytucji opisanej w art. 176 § 1 k.s.h., strony umowy spółki powinny oznaczyć co najmniej rodzaj i zakres świadczeń. Pod pojęciem rodzaju należy rozumieć przedmiot świadczenia. Drugim obligatoryjnym elementem zobowiązania wspólnika pozostaje jego zakres, przez co rozumie się rozmiar i okres świadczenia (w znaczeniu częstotliwość). Zgodnie z brzmieniem normy ustanowionej w art. 176 k.s.h., świadczenie powinno mieć charakter powtarzalny – okresowy. Tego kryterium nie spełniają zobowiązania jednorazowe, ciągłe ani stałe (tak np.: Z. Jara (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2020).

Odwołując się natomiast do wykładni historycznej, należy wskazać, że celem, dla którego ustanowiono instytucję powtarzających się świadczeń niepieniężnych było zaspokojenie potrzeb gospodarczych akcyjnej spółki cukrowej, poprzez nałożenie na akcjonariuszy – plantatorów buraków cukrowych, dodatkowych obowiązków, obok wniesienia wkładów, dostaw buraków cukrowych, w zamian za materiał siewny, nawozy oraz z góry ustaloną cenę. Chodziło o stworzenie [w sytuacji braku uregulowań umów dostawy, jak w art. 605 i n. ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U z 2022 r. poz. 1360, z późn.zm – zwanej dalej „k.c.”) bądź kontraktacji], stałych powiązań gospodarczych, które miały na celu korzystne pozyskiwanie (z plantacji położonych w najbliższej okolicy cukrowni, ze względu na koszty transportu),

(dobrego) surowca (materiał siewny, nawozy i doradztwo od cukrowni), a przede wszystkim uniemożliwienie wypowiedzenia umowy lub wystąpienia ze spółki.

Przydatność regulacji dotyczących powtarzalnych świadczeń niepieniężnych według art. 176 k.s.h. aktualnie wydaje się wątpliwa. Poza ewentualną przydatnością dla kooperacji gospodarczej między spółką z ograniczoną odpowiedzialnością a jej wspólnikami w zakresie produkcji rolnej (roślinnej, zwierzęcej i sadowniczej), oraz leśnej, praktyczniej jest uregulować owe kwestie w umowach cywilnoprawnych, np. sprzedaży, a zwłaszcza dostawy lub kontraktacji. Stosunki takiego rodzaju są ponadto charakterystyczne raczej dla spółdzielni pracy, aniżeli dla spółki kapitałowej. Podawane w literaturze przedmiotu przykłady (dostarczanie spółce surowców lub prefabrykatów, udostępnianie spółce maszyn i urządzeń, w tym środków transportu, pomieszczeń handlowych, świadczenie doradztwa), potwierdzają raczej tezę o „szybkowym” znaczeniu tej instytucji dla ukształtowania dodatkowych obowiązków wspólników wobec spółki kapitałowej. Inne instytucje prawa spółek, np. inne obowiązki w rozumieniu art. 159 k.s.h., dodatkowe świadczenia (obowiązki) na rzecz spółki (art. 174 § 5 k.s.h.), a zwłaszcza umowy cywilnoprawne (w tym również ustawowe regulacje umowy dostawy, art. 605 i n. k.c. bądź kontraktacji, art. 613 i n. k.c.), są elastyczniejszym i sprawniejszym instrumentem tworzenia stałych powiązań gospodarczych pomiędzy spółką a wspólnikami niż dopuszczalne formy obowiązku powtarzających się świadczeń niepieniężnych (Kodeks spółek handlowych. Komentarz red. Zbigniew Jara, rok 2022).

W związku z powyższym, wskazane przez Przedsiębiorcę świadczenia niepieniężne nie prowadzą w istocie do osiągnięcia celu wskazanego uregulowania, tj. do powstania stałego powiązania gospodarczego pomiędzy wspólnikami a Spółką, a sprowadzają się w sposób faktyczny do wykonywania w sposób stały czynności noszących cechy świadczenia usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej.

Na zasadzie art. 3 k.s.h., przez umowę spółki handlowej wspólnicy albo akcjonariusze zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu przez wniesienie wkładów oraz, jeżeli umowa albo statut spółki tak stanowi, przez współdziałanie w inny określony sposób.

W świetle art. 151 § 3 k.s.h., wspólnicy są zobowiązani jedynie do świadczeń określonych w umowie spółki. Na podstawie art. 159 k.s.h., jeżeli wspólnikowi mają być przyznane szczególne korzyści lub jeżeli na wspólników mają być nałożone, oprócz wniesienia wkładów na pokrycie udziałów, inne obowiązki wobec spółki, należy to pod rygorem bezskuteczności wobec spółki dokładnie określić w umowie spółki.

Umowa spółki kreuje stosunek cywilnoprawny i jest umową cywilnoprawną, zawierającą cechy szczególne, właściwe dla regulacji prawa handlowego, tj. tworzy stosunek obligacyjny o charakterze konsensualnym, odpłatnym, przysparzającym oraz kauzalnym.

W doktrynie podkreśla się konieczność rozróżnienia zobowiązania wspólnika do powtarzających się świadczeń niepieniężnych od innych fakultatywnych postanowień umowy spółki oraz ewentualnych cywilnoprawnych stosunków zobowiązaniowych pomiędzy spółką a wspólnikiem.

Odnosząc powyższe wyjaśnienia do wskazanych przez Przedsiębiorcę we wniosku rodzajów świadczeń należy wskazać, że dotyczą one sfery jej wewnętrznych stosunków jako korporacji, a także sprowadzają się do podejmowania czynności faktycznych zapewniających bieżącą działalność Spółki.

Przedsiębiorca we wniosku, w pierwszej kolejności, wskazał czynności, do których byłby zobowiązany wspólnik pełniący jednocześnie w Spółce funkcję Prezesa jednoosobowego Zarządu. Czynności te zostały opisane jako powtarzające się świadczenia niepieniężne, podczas gdy *de facto* sprowadzają się one do bieżącego, stałego prowadzenia spraw spółki, a jako takie wpisują się w dyspozycję normy zawartej w art. 201 § 1 k.s.h.

Stosownie do art. 201 § 1 i 3 k.s.h., zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę, a w jego skład mogą być powołane osoby spośród wspólników lub spoza ich grona. Jak wynika przy tym z art. 204 § 1 k.s.h., prawo członka zarządu do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych spółki. Z mocy ustawy sprawy spółki prowadzi zarząd, do którego należy również reprezentowanie spółki.

W przypadku wspólnika będącego jednocześnie Prezesem Zarządu Spółki wymienione przez Przedsiębiorcę czynności takie jak m.in.: wystawianie faktur, wykonywanie przelewów, sporządzanie pism związanych z działalnością Spółki, dostarczanie kompletu dokumentów rozliczeniowych do biura rachunkowego, sporządzanie miesięcznej kalkulacji dotyczącej zysku/straty wynikającej z działalności Spółki itp., to nic innego jak czynności mieszczące się z mocy ustawy w kompetencjach zarządu.

W doktrynie prawa handlowego przyjmuje się, że „pojęcie prowadzenia spraw spółki należy rozumieć wszelkie sprawy spółki zarówno w sferze czysto wewnętrznej, jak i dotyczące funkcjonowania spółki na zewnątrz, mające wymiar uprzedni w stosunku do czynności reprezentacyjnych (słusznie podkreśla to A. Szajkowski, Prawo spółek, s. 290) (...) Sprawami z zakresu prowadzenia spółki są wszelkie czynności o charakterze prawnym i faktycznym

zmierzające do realizacji celu spółki w ramach przedmiotu jej działalności (przedmiot działalności nie ogranicza jednak zakresu spraw spółki, jakie może prowadzić zarząd), w tym podejmowanie działań nadzwyczajnych, jeśli zajdzie taka potrzeba. Należy tu wymienić np. organizowanie działalności gospodarczej, podejmowanie decyzji i innych działań w stosunku wewnętrznym dotyczących zarządzania majątkiem spółki, podejmowanie działalności inwestycyjnej, uruchamianie działalności produkcyjnej, handlowej, usługowej, uzyskanie kredytu czy pożyczki, nabór i zwalnianie personelu, administrowanie sprawami spółki, zwoływanie zgromadzeń, składanie wniosków do sądu rejestrowego” (vide Kodeks spółek handlowych. Komentarz Bieniak 2022, wyd. 8/Pabis, art. 208 k.s.h.).

Wspólnik spółki pozostaje uprawniony do zasiadania w zarządzie, z którego to tytułu przyjmuje na siebie ww. obowiązki oraz zwyczajowo nabywa uprawnienie do wynagrodzenia za czynności wykonywane w ramach pełnionej funkcji. Ponadto użyte w czasie teraźniejszym sformułowanie "prowadzi sprawy spółki" uzasadnia tezę, że czynności te mają charakter permanentny czyli ciągły. W związku z powyższym prowadzenie spraw Spółki przez zarząd ma charakter ciągły.

Tym samym z uwagi na pełnioną przez wspólnika funkcję Prezesa Zarządu, należy przyjąć, iż wymienione we wniosku czynności winny być realizowane i rozliczane przez wspólnika w ramach powierzonej mu roli prezesa zarządu.

Wspólnik – Prezes Zarządu Spółki, jak wynika z treści wniosku – ma realizować świadczenia polegające de facto na prowadzeniu spraw Spółki. Oznacza to, że są to bez wątplenia świadczenia o charakterze ciągłym, stojące w sprzeczności z naturą instytucji opisanej art. 176 k.s.h. Tym samym opisany przez Przedsiębiorcę we wniosku stosunek prawny łączący wspólnika – Prezesa Zarządu ze Spółką - nie mieści się w hipotezie normy prawnej z art. 176 k.s.h. a wypełnia dyspozycję normy wynikającej z art. 201 § 1 k.s.h.

Wobec powyższego przyjąć należy, że w przypadku gdy powołany na tę funkcję członek zarządu otrzymuje wynagrodzenie, wypełniają one przesłanki tytułu do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, o jakim mowa w art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach.

Odnosząc się z kolei do drugiego ze wspólników (będącego w Spółce prokurentem) i wskazanych przez Przedsiębiorcę we wniosku czynności, do których byłby zobowiązany ten wspólnik, takich jak np.: przygotowywanie i dostarczanie pojazdu do klienta wynajmującego pojazd od Spółki, prowadzenie szkoleń z obsługi wynajmowanego pojazdu i partycypowanie

w obsłudze wynajmowanego pojazdu, przewozie towarów, sprawdzanie stanu technicznego pojazdów, czyszczeniu i konserwacji pojazdów, sprzątaniu lokalu wykorzystywanego jako siedziba Spółki itp., to zakres tych czynności oraz sposób ich wykonywania sprowadza się do świadczenia usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Jest to bowiem w istocie zobowiązanie do stałego, bieżącego wykonywania wskazanych czynności a zachowanie dłużnika w zasadzie sprowadza się do spełniania świadczenia, które ma następować regularnie wraz z upływem czasu. Potwierdza to stałe i bieżące wykonywanie wskazanych zadań. Są to zatem czynności starannego działania o charakterze powtarzającym się, stałym lub ciągłym. Natura opisanych czynności odpowiada przedmiotowi umowy o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 k.c.

Zatem wskazane we wniosku czynności wspólników (zarówno wspólnika pełniącego funkcję Prezesa Zarządu Spółki, jak i drugiego wspólnika) to typowe przykłady prowadzenia spraw Spółki czy też świadczenia usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, a które to trudno byłoby uznać za świadczenia mające czynić zadość interesom wierzyciela, którym w tym przypadku jest Spółka. Wspólnicy niczego nie „dają” czy też nie „czynią” na rzecz Przedsiębiorcy, a jedynie wykonują czynności sprowadzające się do stałej, bieżącej obsługi spółki, zapewniającej jej prawidłowe funkcjonowanie i prowadzenie działalności gospodarczej. Jak już wskazano, tego rodzaju czynności, jak opisane we wniosku, ze swej natury wykonywane są w sposób ciągły i nie można uznać ich za powtarzające się świadczenia niepieniężne mieszczące się w dyspozycji art. 176 k.s.h.

Świadczenie ciągłe polega na określonym, stałym zachowaniu się dłużnika przez czas trwania stosunku zobowiązaniowego. Upływ czasu zostaje tym samym wpisany w konstrukcję świadczenia, a w konsekwencji w konstrukcję stosunku zobowiązaniowego. Zachowanie dłużnika w zasadzie sprowadza się więc do spełniania świadczenia, które ma następować wraz z upływem czasu. Potwierdza to stałe i bieżące wykonywanie wskazanych zadań, a przez to pracę o charakterze ciągłym. Do uznania świadczenia za ciągłe wystarcza, jeżeli składa się ono z pewnych powtarzających się stale, następujących po sobie psychofizycznych aktów dłużnika, które – mimo że oddzielone w czasie – tworzą razem funkcjonalną całość. Miernikiem tej całości jest czas, a interes wierzyciela jest zaspokajany właśnie dlatego, że odpowiednie zachowanie się dłużnika trwa w czasie (T. Dybowski [w:] K. Osajda (red.) Prawo zobowiązań – część ogólna. System Prawa Prywatnego tom 5, Warszawa 2020, Wydanie 3).

Tym samym, przedmiotem stosunku prawnego opisanego w analizowanym stanie faktycznym pozostają świadczenia o charakterze ciągłym, które nie mieszczą się w hipotezie normy ustanowionej w art. 176 k.s.h. Zgodnie z brzmieniem art. 176 k.s.h., świadczenie powinno mieć charakter powtarzalny, a zatem periodyczny. Tego kryterium nie spełniają zobowiązania jednorazowe, ciągłe ani stałe (tak np.: Z. Jara (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2020). Każdy ze wspólników zobowiązany jest bowiem do realizowania typowych czynności związanych z prowadzeniem spraw Spółki czy też świadczeniem usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej.

Podkreślenia wymaga, że relacje zachodzące pomiędzy wspólnikami a spółką (przy czym odnośnie wspólnika będącego Prezesem Zarządu dotyczy to sytuacji, w której Przedsiębiorca nie wszystkie czynności traktuje jako prowadzenie spraw spółki), należy kwalifikować jako *sui generis* umowę wzajemną, do której należy odpowiednio stosować przepisy Kodeksu cywilnego, zgodnie z art. 2 k.s.h.

Wskazane przez Przedsiębiorcę we wniosku rodzaje czynności charakteryzują się, jak zostało to już podniesione, ciągłością ich wykonywania w celu zapewnienia prowadzenia przez Spółkę działalności gospodarczej, co z kolei pozwala uznać, że ich natura odpowiada przedmiotowi umowy o świadczenie usług. Jak wynika z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Przepisy dotyczące umowy zlecenia mają zatem zastosowanie w każdym przypadku, gdy przedmiotem czynności prawnej są usługi, które nie są wyczerpująco uregulowane innymi przepisami. Jak podkreśla się w doktrynie: „(...) *Kwalifikacji w ramach art. 750 k.c. podlegają zarówno te umowy, których przedmiotem jest jednorazowe świadczenie usług, cykliczne świadczenie usług, jak również umowy o stałe świadczenie usług. Nie ma znaczenia, czy mamy do czynienia ze świadczeniem jednorazowym, czy z ciągłym.*” (M. Gutowski (red.), Kodeks cywilny. Tom III. Komentarz. Art. 627–1088. Wyd. 3, Warszawa 2022).

W świetle orzecznictwa, jak wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 2013 r. sygn. akt V CSK 30/13: „(...) *Przepis art. 750 k.c. dotyczy, co do zasady, takich umów o świadczenie usług, których przedmiotem jest dokonywanie czynności faktycznych lub czynności faktycznych i prawnych.*”

Zatem świadczenia wymienione we wniosku Przedsiębiorcy (a w przypadku wspólnika – Prezesa Zarządu Spółki w sytuacji braku kwalifikacji przez Przedsiębiorcę wszystkich wskazanych we wniosku świadczeń jako czynności z zakresu prowadzenia spraw spółki) należy

traktować jako usługi w rozumieniu art. 750 k.c. do których to znajduje zastosowanie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach. Zgodnie z jego treścią: „*obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi*”.

Z kolei zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2022 r. poz. 1009) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, (które w przedmiotowej sprawie nie mają zastosowania) osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami", oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4 (Osoby określone w ust. 1 pkt 4 nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli są uczniami szkół ponadpodstawowych lub studentami, do ukończenia 26 lat).

Oznacza to zatem, że zgodnie z wolą ustawodawcy tytułem do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie są wyłącznie umowy zlecenia *sensu stricte*, ale wszystkie umowy na podstawie których dana osoba wykonuje pracę, a do których zastosowanie mają przepisy dotyczące zlecenia.

W związku z powyższym wskazane przez Spółkę powtarzające się świadczenia niepieniężne nie prowadzą w istocie do osiągnięcia celu wskazanego uregulowania, tj. do powstania stałego powiązania gospodarczego pomiędzy wspólnikami a Skarżącą Spółką, a sprowadzają się *de facto* do wykonywania w sposób stały czynności noszących cechy świadczenia pracy na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej.

Tym samym na gruncie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach, tytułem do objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym nie jest zatem wyłącznie wykonywanie pracy na podstawie umowy zlecenia, ale także na podstawie umowy o świadczenie usług każdej umowy, do której zastosowanie mają przepisy o zleceniu.

W kontekście powyższego stanowisko Przedsiębiorcy, przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej należy uznać za nieprawidłowe.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2023 poz. 775), zwanej dalej „k.p.a.” prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, albo
- 2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo
- 3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych. Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.